

קיר זכוכית

מאת אורן יעקובי בימוי אלדר גוהר גרויסמן

ליידי
פוד
האמריקאית
עם

קיר זכוכית

מאת אורן יעקובי בימוי אלדר גוהר גרויסמן

עיצוב תפאורה שני טור • עיצוב תלבושות אביה בש • מוזיקה אלעד אדר
עיצוב תאורה זיו וולושין • וידאו ארט שי בונדר • ע. במאי נעם ביצור

בהשתתפות:

אורנה רוטברג ויקי הגר אנגל חיה אבירם אביטן/דאלי שכנאי נצח רוברט הניג יוזף אוראל לוי אנה

צילום השער: מיכל חלבין

צילום הצגה: יוסי צבוק

הצגה ראשונה: 13.4.2026 | משך ההצגה: שעה וחצי ללא הפסקה

דבר המחזאי

אודן יעקובי

הומור ורגעים קומיים בהתמודדות של הדור השני והשלישי בחיים "כאן ועכשיו" בצל הישם והאין". ואין דבר יותר יהודי מלצחוק בדיוק במקום שזה הכי כואב.

לצחוק על פחד מקירבה, על התחשבות, על אהבה מוטלת בספק, לבחון בהומור יחסים של משפחה שפירקה את עצמה לדעת ועכשיו נאלצת להתאחד כדי לקיים צוואה מופרכת, וללגלג על ההתעקשות לחוות את ההיסטוריה ורגשות האשם בדיוק ברגע הטוב והמשמח. ומתוך הצחוק וההומור - להרפא ולתקן.

אני עצמי דור שלישי, אמא שלי דור שני וסבתא וסבא שלי, הדור הראשון, איבדו את כל משפחתם על

זאת לא הצגה על השואה.

כלומר השואה קיימת במחזה: הפצע המדמם של הדור הראשון, המשא הכבד של הדור השני והצלקות הבלתי נראות של הדור השלישי. ונכון, העלילה מתרחשת בברלין, הגיבורות יהודיות, ויש אפילו אתר השמדה ונסיעה ברכבת אבל זה לא סיפור על השואה.

זה סיפור על משפחה ששמונים שנה אחרי שהאש, שכילתה את יהדות אירופה, כבתה (ויש מי שחושב שרק באופן זמני) עדיין מתמודדת עם הפוסט טראומה הקולקטיבית שהופכת אישית ובלתי ניתנת להדחקה.

ולמרות כל אלה - זאת קומדיה.

אין ספק, שום דבר לא מצחיק בשואה. אבל יש הרבה

נתמודד עם העבר של כולנו ונפתח את הפצעים הלא מדוברים, נוכל לקטוע את השרשרת ולחסוך מהם את הפוסט טראומה הגדולה מכולם. לא נמחק את הזיכרון חלילה, לא נכחיש או נדחיק, אבל בעזרת הומור, מבט מפקח ועמידה משותפת מול השבר הגדול - נצליח לחיות כאן ועכשיו באמת.

אז זאת לא קומדיה על השואה. זה סיפור על משפחה ואהבה ותיקון שיכול לקרות, אולי, רק בברלין 2026.

שלכם, אורן.

אדמת אירופה המתנכרת. אני מכיר את הסיפורים שלהם, של שורדים אחרים, וגם סיפורים של כאלה שלא שרדו. אני זוכר תאריכים, שמות מחנות, מהלכים היסטוריים ויכול לדקלם בעל פה את "על הילד אברם" של אלתרמן, וכן, אני יודע על בשרי ובשר משפחתי כמה כבד העול של אלה שהיה להם המזל להמשיך לחיות ולנסות לברוא את עצמם מחדש. ובאותה נשימה, אני גם יודע כמה חשוב להמשיך הלאה. לא מתוך בריחה, אלא מתוך בחירה. יש לטלי ולי שני ילדים, יונתן ורומי, דור רביעי אם תרצו. זאת גם השואה שלהם, זה ברוך, אבל אולי אם

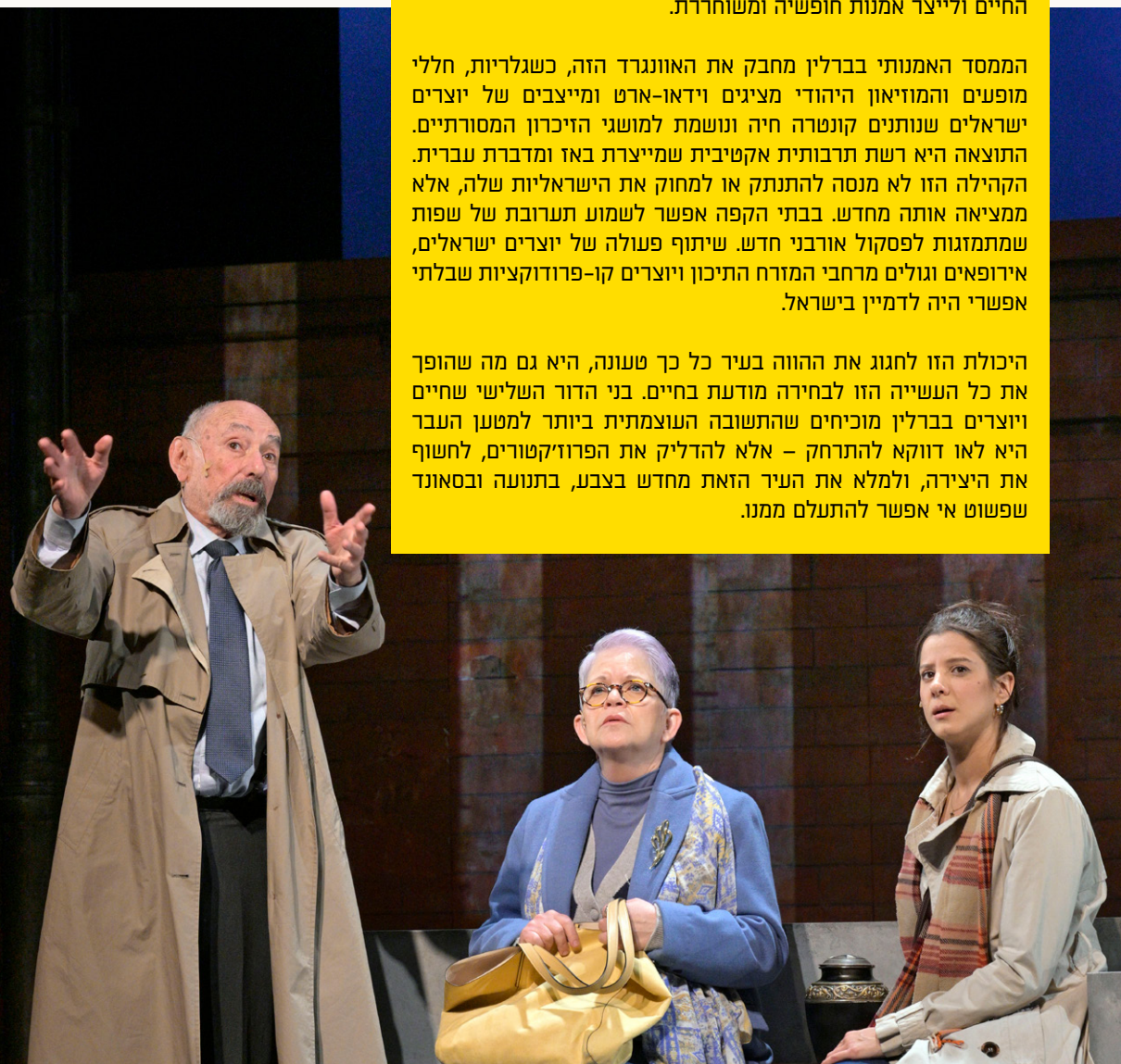
לצמוח מתוך היצירה

כשצועדים ברחובות ברלין, קשה לפספס את האנרגיה: שווקי האוכל השכונתיים, המועדונים השוקקים, ואמנות הרחוב שמכסה קירות חשופים. קולאז' חי של ישן וחדש, מסורתי ואלטרנטיבי, שמשתלבים זה בזה ומזקקים את הקוטביות שהיא ברלין.

עבור אמנים ישראלים רבים, בני הדור השלישי, ברלין היא מזמן לא רק עיר של עבר מפויח, אלא תפאורה חיה ובירה תרבותית. ההחלטה לעבור אליה מקפלת בתוכה מעבר חד מזיכרון של דורות קודמים אל הווה תוסס ועכשווי. היצירות שלהם מוכיחות שהם באו כדי לטרוף את החיים ולייצר אמנות חופשית ומשחררת.

המסד האמנותי בברלין מחבק את האוונגרד הזה, כשגלריות, חללי מופעים והמוזיאון היהודי מציגים וידאו-ארט ומייצבים של יוצרים ישראלים שנותנים קונטרה חיה ונושמת למושגי הזיכרון המסורתיים. התוצאה היא רשת תרבותית אקטיבית שמייצרת באז ומדברת עברית. הקהילה הזו לא מנסה להתנתק או למחוק את הישראליות שלה, אלא ממציאה אותה מחדש. בבתי הקפה אפשר לשמוע תערובת של שפות שמתמזגות לפסקול אורבני חדש. שיתוף פעולה של יוצרים ישראלים, אירופאים וגולים מרחבי המזרח התיכון ויוצרים קו-פרודוקציות שבלתי אפשרי היה לדמיין בישראל.

היכולת הזו לחגוג את ההווה בעיר כל כך טעונה, היא גם מה שהופך את כל העשייה הזו לבחירה מודעת בחיים. בני הדור השלישי שחיים ויוצרים בברלין מוכיחים שהתשובה העוצמתית ביותר למטען העבר היא לאו דווקא להתרחק – אלא להדליק את הפרוזיקטורים, לחשוף את היצירה, ולמלא את העיר הזאת מחדש בצבע, בתנועה ובסאונד שפשוט אי אפשר להתעלם ממנו.

B.A - התואר הכי נחשב

אורנה רוטברג שחקנית

ספרות, כל דבר שהייתה בו אמנות יצירה ורוח. לו נסיבות החיים שלהם היו אחרות והם לא היו קורבנות של המלחמה הנוראית ביותר בהיסטוריה, אני מניחה שאבא שלי יכול היה להיות חזן נפלא ואמא שלי זמרת שחקנית או אפילו סטנדאפיסטית. היא הייתה אישה מאוד מצחיקה.

אני הצלחתי להגשים את מה שהם אולי חלמו.

להיות דור שני לשואה זה משא כבד. משא שמאתגר אותי בכל רגע בכל נשימה. את לפיד הזיכרון הם העבירו לי מבלי שביקשו מפורשות. רק בעיניים. לא פעם אני מקטרת על "הירושה" שקיבלתי ובאותה הנשימה, אני גאה בהם. הם לנצח יישארו הגיבורים שלי. כל עוד יהיה בי כוח אדאג שהקול שלהם יישמע.

כשהייתי קטנה ועוד לא ידעתי הרבה על המלחמה "ההיא" שאלתי את אבא שלי איפה הוא למד אחרי ביה"ס היסודי, שאת הלימודים בו הוא לא הספיק לסיים. הוא ענה שהוא לא למד אבל יש לו B.A וצחק. אמא שלי הסבירה לי שB.A זה בוגר אושוויץ. התואר הכי נחשב, שכל מי ששרד את אושוויץ הכול קטן עליו הוא יודע הכול! ושניהם היו צוחקים. כשהשכנה שלנו פעם אחת שאלה את אמא שלי, תוך כדי שיחה על זוגיות ונישואין: "בעלך הוא בעל טוב?" אמא שלי ענתה לה: "תסתכלי על היד שלו תראי איזה "מספר" חזק הוא. וצחקה. ההומור השחור שעזר להם לשרוד במחנות עזר להם כל החיים, אבל זעזע אותי. לקח לי זמן להבין ולהתרגל לזה. לא רק ההומור עזר להם. הם אהבו תיאטרון, מוסיקה,

ויקי "הוא יהודי או לא?"

חיה "למה זה משנה? איזה יהודים אנחנו
מתי עשינו משהו "יהודי" בחיים
שלנו – חוץ מליל הסדר?"

ויקי "יהודי זה לא רק ליל הסדר, זה
הרבה יותר מזה, ובמיוחד פה.
אז אני מבינה שהוא לא יהודי."

חיה "אולי הוא כן, ואולי הוא לא.
זאת לא השאלה."

ויקי "אז מה השאלה."

העברה בין דורית

אבל לא מעובד והשיבה לחיים במחזה "קיר זכוכית"

קרן קפלן פסיכולוגית קלינית, פסיכואנליטיקאית

רפאים מהעבר, שאינה מאפשרת לבני המשפחה להמשיך לחיות את חייהם בהווה.

כדי לשמוע את הסיפור - עדות, נדרשים עדים שיקשיבו לעדות ויתנו לה תוקף ומשמעות בתוך החיים. במובן זה, ניתן לחשוב על המחזה כמין סיפור - עדות וזכרון שנחשף תוך כדי המחזה, ומאפשר לבני המשפחה לראשונה להתוודע לסיפורו של הסב, כך גם אנו צופי המחזה משמשים כעדים לסוד שנפתח ומסופר.

חפצים ומקומות, כד האפר של הסב שהאם מבקשת להביא לברלין לקבורה, הר האפר, המחנה, אינם מסוגלים לזכור ולספר את הסיפור. רק בני אדם יכולים לספר.

המחזה "קיר זכוכית" מציב במרכזו מפגש טעון משפחתי בין שלושה דורות: הסב, ניצול השואה, ביתו, ויקי - דור שני לשואה הנושאת את הטראומה כציווי וייעוד זהותי: לזכור ולא לשכוח "את טראומת השואה של אביה". חיה, הנכדה, דור שלישי לשואה, רקדנית החיה בברלין, שם התחוללה שואת הסב, אליה היא שבה כרקדנית, כפויה לחזור למקום שבו התחוללה הטראומה ובו בזמן מבקשת לנסח חירות וחיים חדשים לצד הטראומה ולא בצילה.

דמותו של הסב אינה נוכחת על הבמה, זוהי נוכחות נעדרת רבת עוצמה המתקיימת כסוד, וכצל המוטל על כל המשפחה. סיפורו לא סופר מעולם, הוא נוכח בשתיקתו המרחפת מעל המשפחה כמעין רוח

הקיום שבהם חיים נמשכים לצד הטראומה. במחזה, הסירוב מתבטא בהמנעות מדיבור, בניתוק בין האם לביתה, בהקפאת הזיכרון ובהפיכת הסב לישות מיתית ולא לאדם שניתן להתאבל עליו. האבל שאינו מעובד, מרחף כרוח רפאים שלא ניתן לקבור בקבר ממשי.

הבת, חיה, כשמה כן היא, בוחרת לשוב לברלין, המקום בו אירעה הטראומה, ממקום שבו זמנית מחובר לעבר הטראומתי אך גם ממקום שחפץ בחיים. השיבה אם כך, אינה רק שיבה גאוגרפית אלא מהלך נפשי עמוק של מעבר מאבל פתולוגי וחוסר יכולת להתאבל לעמדה נפשית שמוכנה להתאבל, להיפרד מהסב, תוך הכרה בכאבי הפרידה ולתת לעבר להפוך לעבר ובכך לפנות דרך לחיים שבהווה.

סצינת הסיום היא רגע של מעבר סימבולי מחובת מוות לחובת חיים. הקבורה אינה רק טקס, היא אקט נפשי. היא מסמנת שהסב יכול להפוך מרוח רפאים רדופת אשמה ורודפת בחייו לאובייקט פנימי מופנם, מרוח רפאים לאב קדמון.

המצב הקפוא בתחילת המחזה משתנה לתנועה, תנועה של חיים, ריקוד החיים כפי שמתבטא גם בבחירתה של חיה בחיים, ובתנועת הריקוד. קיר הזכוכית אינו נעלם אך הוא חדל להיות קיר חוצץ בין האם לחייה, לביתה ובנה. הזיכרון נותר אך הוא אינו חסום.

כך, מציע המחזה מהלך נפשי מורכב: לא ניתוק או פיצול מן העבר אלא מילוי החורים בזיכרון ובניית רצף של חיים. זוהי אינה מחיקה של האשמה אלא טרנספוציה שלה דרך כוחות החיים והאהבה.

במילה "טראומה" אנחנו מכנים גם את הארוע וגם את האדם שחווה אותו. הטראומה מאופיינת בקיפאון נפשי, בור באמצע הדרך שלא מאפשר לאדם להמשיך בחייו בנוכחות פתוחה ומלאה, שחווה גם כאב וגם שמחה, גם אובדן וגם אהבה, גם שבר וגם משמעות ותקווה.

סירובו של הסב לספר את הטראומה שעבר מושפעת גם מאשמתו כניצול יחיד בין בני משפחתו. כך, האבל על מי שמת, אינו ניתן לעיבוד ונותר כ"אבל פתולוגי", מלנכוליה הקושרת את האדם החי לגורלו של האדם המת והופך את חייו לאנדרטה, נר זיכרון. במחזה, האבל הלא מעובד עובר לויקי, ביתו שנושאת איתה את הצער במקום לחיות עם הצער. היא אוסרת על עצמה באופן לא מודע להשתחרר ולהפרד מאביה וסודותיה, וכל דבר שמשמן פרידה כזאת- כמו צחוק, הנאה, חיבורים חדשים, נחמה, פעילות משמחת נתקלים בחסימה אלימה, אולי כמו קיר הזכוכית שאין בו ולו סדק אחד.

ויקי נצמדת לארוע האסון של אביה ובכך נלכדת על גלגל זמן הפונה לאחור ומסרבת להיפתח לביתה ולחיים חדשים. האם, כדור שני נושאת לא רק את כאבו של אביה, אלא גם את אשמת הישרדותו. לא במובן הישיר אלא במובן הבין דורי: עצם קיומה כרוך בעובדה שהוא שרד ואחרים לא. האשמה הזו אינה מודעת במלואה, אך מתקיימת באיסור סמוי על תנועה לעבר החיים. היא קושרת את חייה אל העבר במקום לאפשר לזרימת החיים להימשך ממנה והלאה.

אשמת הניצול של הסב עוברת לביתו כדור שני ומתבטאת כסירוב למציאות, סירוב לקבל את תנאי

נצח "שפאגט, אבל – אני עוד מעט בן שלושים.
אני גם צריך להתחיל את החיים שלי מתישהו."

חיה "אז תעשה את זה."

נצח "והיא מה? כל ישיבי היא תשב לבד ליד השולחן?
אם יקרה לה משהו והיא תצטרך עזרה?"

חיה "זה מה שאתה מספר לעצמך? שהיא צריכה אותך.
אתה תקוע, גמד ולא בגלל שהיא צריכה אותך,
אלא בגלל שאתה צריך אותה. אתה והיא זה מקרה
קלאסי של יותר משהפרה רוצה להניק, העגל לא
משחרר את העטין."

אורן יעקובי / מחזה

מחזאי ותסריטאי. בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'יר: **דצמבה**, **יומנים**, **קיר זכוכית** (המחזה עלה בהפקות מקומיות גם בגרמניה ותיאטרון קריאה בניו יורק ופראג), **בלוז לחופש הגדול**, **לעבור את הקיר**, **אפס ביחסי אנוש**, **בחורים טובים**. בתיאטרון הבימה: **סימני דרך** (יחד עם גיורא יהלום). בתיאטרון ארצי: **הלהקה**, **הקבינט הנשי**, **סאלח שבתי** (ע"פ קישון) **לא מתחתנת**, **חנה'לה** ו**שמלת השבת**. בידישפיל: **נשמה צוענית**. בתיאטרון חיפה: **חבר שלי**, **פו הדב**. בתיאטרון הקיבוץ: **גנשה**, **שיר לשירה**, **האריה הרעמתן**. בתיאטרון גושן: **האף של ואן גוך**, **דני דין** ו**ספינת המעפילים**, **דונה גרציה**. בתיאטרון באר שבע לילדים ולנוער: **אקסטרא לארג**. בתיאטרון הנפש: **פרויקט הרשימה**. בטלוויזיה: יוצר ותסריטאי ראשי בסדרות: **רביעיית דן** (יחד עם גיורא יהלום), **יוניטד היי זיגי**, **מאנקיז**, **התחנה** ו**פלאשבק** (יחד עם שחר גל). כמו כן כתיבת תסריטים לסדרות: **כפולים**, **מסכים** ועוד.

אלדר גוהר גרויסמן / בימוי

בעל תואר M.F.A בבימוי תיאטרון באוניברסיטת תל אביב ובעל תואר מלגת BA Hons באומנויות הבמה – London University of The Arts (זוכה פרס הצטיינות על הישגים יוצאי דופן). בין עבודותיו כבמאי תיאטרון – בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'יר: **סיפור הפרברים**. בתיאטרון הבימה: **מרי סטיוארט**, **האמיני יום יבוא**, **שידוך**, **קזבלן**. בתיאטרון באר שבע: **צומת וולקן**, **פרפרים הם חופשיים**, **ימים בגן עדן**. בתיאטרון הארצי ותיאטרון טומיקס: **שיקגו**. המשכן לאומנויות הבמה: **בילי אליוט**. אול סטייג' הפקות: **היפה והחיה**. בתיאטרון תל אביב: **רוק בבית הספר**. יוכלמן אשר הפקות: **שלושת המוסקטרים**. בתיאטרון המדיטק: **דוקטור דוליטל**. בין עבודותיו כבמאי במה בתוכניות טלוויזיה שונות: **רוקדים עם כוכבים 2022-2025**, **הכוכב הבא - 2018**, **2025**, **בית ספר למוזיקה** (טדי הפקות), **גוט טאלנט ישראל** (אבוט המאירי הפקות). באירועים גדולים ביים את טקס המשוואות בשנים 2020-2025 וכבמאי אמנותי בחצאי הגמר והגמר באירוויזיון 2019 (שהתרחש בישראל).

בוגרת המסלול לעיצוב במה בסמינר הקיבוצים, במהלך לימודיה זכתה במלגות הצטיינות ע"ש משה שטרנפלד ומטעם קרן קיסריה. בין ההצגות להן עיצבה תפאורה/תלבושות - בבית ליסין ע"ש ברוך איביצ'ר: שיעור ריקוד, אפס ביחסי אנוש, אינטימיות, הנאהבים והנעימים, סיפור אהבה, סטמפניו, הכל אודות איב. בתיאטרון הבימה: מישוה ימות בסוף, אושרי, נתתי לה חיי, הסוחר מונציה (בשיתוף תיאטרון הגלוב בלונדון), אדם לא מת סתם, המאהב, הקמצן סיפור פשוט, אין סוף, אמא אמרה שאסור, סימני דרך, זרים מושלמים, איש חסיד היה (בשיתוף תיאטרון חיפה), הדוקטור, סוניה. בתיאטרון חיפה: בת המלך, מיץ מיץ לימונדה, הלילה השנים עשה בתיאטרון הקאמרי: קרוב יותר, גאון בכלוב, בעינים שלי, גדר חיה, מעבר לקשת, נרות יום הולדת, מלצרית, טרטיף, באו נפתח את זה, מי בעד, אזהרה טריגר (בשיתוף תיאטרון פלטפורמה). בתיאטרון החאן: האדרת, הפרקליט. באנסמבל הרצליה: בשר גבירותיי ורבותיי. בתיאטרון אורנה פורת: לשמור על הכדור, הנחשול, מרק כפתורים, תיאטרון פצפון, טופלה טוטרטיו, אפקט הפרפר, מולאן, הצד שלי. בתיאטרון הקיבוץ: האוצר שבה. בתיאטרונטו: אבא אחר. סולן הפקות: הפקה מחודשת של ספר הגינגול. בתיאטרון המדיטק: סיפורי אלף לילה ולילה, דון קישוט (זוכה הצגת השנה לילדים 2022). בתיאטרון ארצי לילדים: הקיץ שלי, צירלי ציאפלין, תמונה של מדינה, גרטה (זוכת הצגת השנה לילדים 2021) בתיאטרון גושן: עם להקת המחול ענבל חלום יעקב והכל פתוח - שירי נעמי שמר. בסמינר הקיבוצים: בית מטבחים 5, וויצק, הומאז'. בתיאטרון תמונע: המחברת הגדולה. בפסטיבל עכו 2010: 25 - זוכת ההצגה המצטיינת. בצוותא: הרדופים והפקת התיאטרון מחול DISStanz. בפסטיבל ישראל בדימונה: שלג ויער. זוכת פרס היוצרת המבטיחה לשנת 2014 ע"ש אלה דן של תיאטרון הבימה. זוכת פרס התיאטרון הישראלי בתחום עיצוב הבמה לשנת 2014.

בוגרת המסלול לעיצוב תפאורה ותלבושות בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיה בתיאטרון, עיצוב תלבושות - בבית ליסין ע"ש ברוך איביצ'ר: עבדאללה שוורץ, פנתר כפול, תפוחים מן המדבר, זוג, טריאז, בבציק, בין קודש לחלון, יומן חוף בריטון, החופש של גיקי, דתילונים, לילה ברומא, אמא, אור לגויים. בתיאטרון הבימה: מוטרפים מאהבה, הסיפור של נינה, בעלה של אשתי, ורסצה שם זמני, אגדת רובינא, מסעות הרוד אריה, עושה כרצונו, אמא אמרה שאסור, ליוולטה במאי, מעגל הגיר הקווקזי, משכנתא. בתיאטרון גשר: חוות החיות, הקליינט, רודף העפיפונים, אלף שמשות זוהרות. בתיאטרון הקאמרי: רומיאו ויוליה, אני סבתא שלך. בתיאטרון הרצליה: המשרתות בתיאטרון חיפה: תופעות לוואי. בידישפיל: קרליבך חי. בתיאטרון אורנה פורת: שרלוק הולמס, גיבורה קטנה, אדיסון, הניצחון הסופי, הודיני. בתיאטרון המדיטק: הנקה ופיט, ילדי בית העץ, הסודות של מאי, המסע המופלא לארץ המילים. בפסטיבלים - עכו לתיאטרון אחר: כלבים, יושבים. בתיאטרון רחוב בת ים: חרדים (זוכה מקום ראשון), הבלון האדום (מקום שני) חג המחזמר - משיח עכשיו. חיפה לילדים - ארץ קליק, העולם על פי אלון. בתי ספר למשחק - יורם לוינשטיין: בית ברנרדה אלבה, מבוש עד תום, אלוהי הקטל. גודמן: שמונה נשים. בית צבי: קן הקוקיה, שמנה. בתיאטרון המסחרי: לא רק בלונדינית.

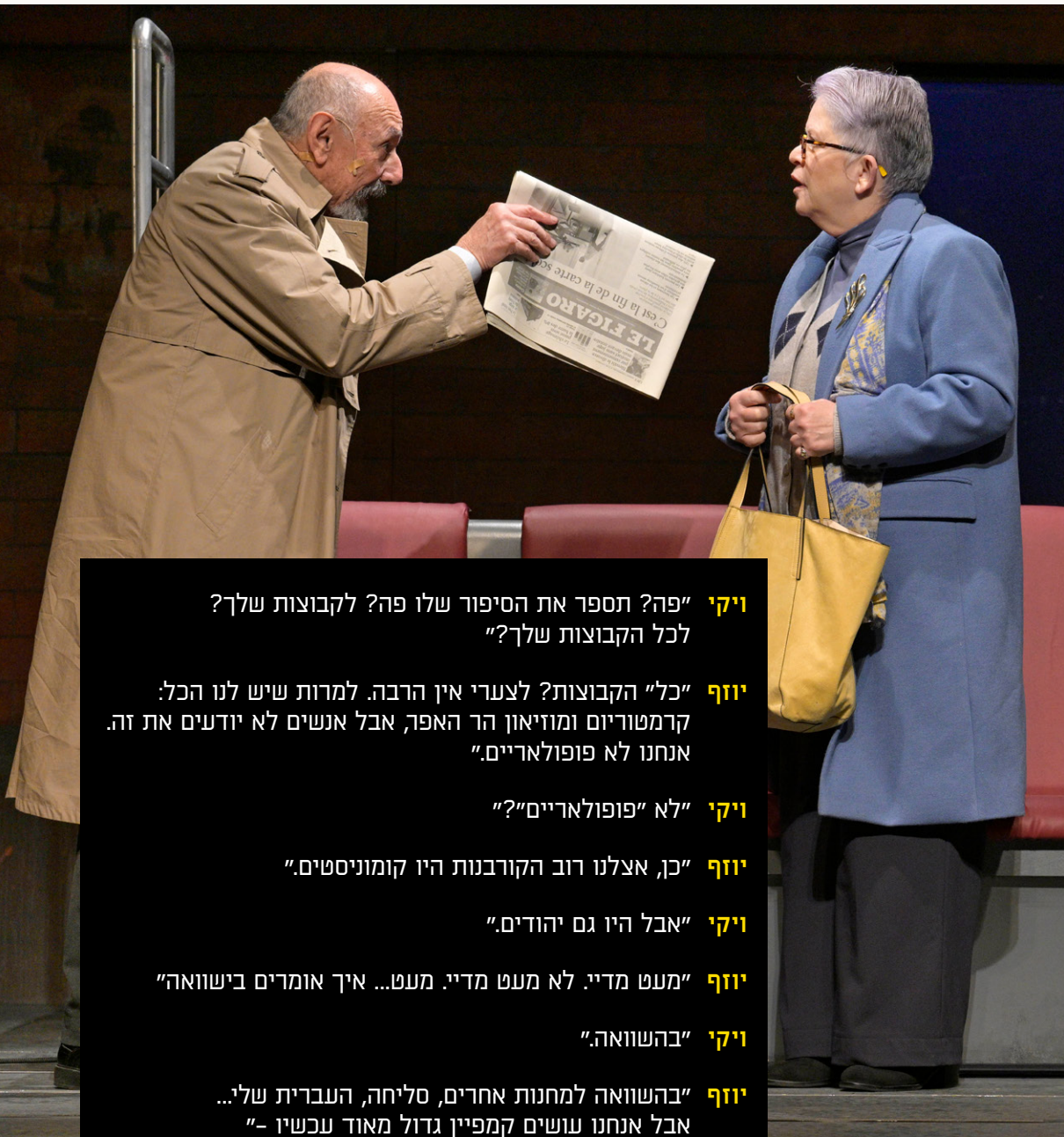
פסנתרן, מלחין ומפיק מוזיקלי, ראש המסלול לביצוע והפקה מוזיקלית בבית ספר "רימון" וראש המסלול לתואר שני בהלחנה למדיה באקדמיה למוזיקה בירושלים. בוגר האקדמיה למוזיקה בירושלים, בעל תואר שני במוזיקה וטכנולוגיה מאוניברסיטת בר אילן. שירת בצה"ל כנגן וכמעבד להקות צבאיות. הלחין והפיק מוזיקלית עשרות פרויקטים בארץ ובחול"ל. בתיאטרון: הלחין את המוזיקה להצגות – בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבציר: הסודות, עבדאללה שוורץ, הנאהבים והנעימים, תפוחים מן המדבר, ברוכים הבאים לניהנום, בבצייק, דתילונים, מלכת היופי של ירושלים, אף מילה לאמא. בקאמר: על האש, כבוד אבוד. בתיאטרון באר שבע: סוביניר, פרק ב', חתונת הדמים, בוא תכיר את אבא, פרפרים הם חופשיים, האפקט, מחיר החיים, כלוב העלזיים, אחד משלנו, ארוחה עם אידיוט. בהבימה: משכנתא. בסטודיו יורם לוינשטיין: מלחמה, צ'יכוב ביאלטה, רוחות. בפסטיבל צלילי ילדות: הרפתקה בטלוויזיה. ניהל מוזיקלית את ההצגות איפיגיניה בתיאטרון ב"ש ואלקטרה בתיאטרון הקאמר. בשנת 2025 הפיק יחד עם יוני רכטר את מופע האיחוד של הכבש ה-16. עבד עם אומנים רבים ביניהם: רמי קליינשטיין, ריטה, יהודה פוליקר, שם טוב לוי, אלון אולארצ'יק, שם טוב לוי, שלמה יידוב, יהורם גאון, שרית חדד, אמיר דדון ועוד. ניגן עם הקאמרה הישראלית לירושלים, הסינפוניטה הישראלית באר שבע, סימפונט רעננה, תזמורת האופרה הקאמרית, התזמורת האנדלוסית הישראלית, התזמורת הסימפונית חיפה ואנסמבל "מיתר".

בוגר סמינר הקיבוצים בתיאטרון. בין עבודותיו, בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבציר: יומן חוף ברייטון, מלכת היופי של ירושלים, בחורים טובים, אף מילה לאמא ועוד. פסטיבל חיפה: אח אח בום טראח, סיפורי גילגמש (זוכה פרס התאורה 2008, 2009). תיאטרון יפו: אישה בחולות (זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2006), נשים ורות (זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2007). בהבימה: ארץ חדשה, עקומים, מניין נשים, קובלן, חתונה מאורחת ועוד. בתיאטרון אורנה פורת: הקסם של אורנה (זוכה פרס תאורן הצגות הילדים). באופרה הישראלית: אורפאן, חליל הקסם. בתיאטרון נוצר: ערבה (זוכה התאורה בפרס קיפוד הזהב 2012). תיאטרון המדיטק: המכשפה בבית ממול (זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2012), הר לא זז (זוכה פרס התיאטרון 2016). בתיאטרון חיפה: חמור שכולו תכלת, הקומיקאים. בתיאטרון גשר: המחברת הגדולה, חוות החיות. בתיאטרון ב"ש: רומאו ויוליה, גרין מייל, פינק ליידי ועוד. בתיאטרון הקאמר: קרום, זה אני, אני לא סבתא שלך. בתיאטרון לילדים ונוער ב"ש: מלכת השלג (זוכה פרס הצגות הילדים 2017). בתיאטרון העברי: מדרך למטייל בוורשה, צלילי המוזיקה, הפרח בגני, בוב ספוג, התשמע קולי, השוטר אזולאי ועוד.

בוגרת לימודי תואר ראשון בבימוי והוראת בתיאטרון בחוג לאמנויות הבמה בסמינר הקיבוצים. עבודות כעוזרת בימוי – בבית ליסין ע"ש ברוך איבציר: המלאך, הורים איומים, המלט, המשתמט, הדה גאבלר, סטמפניו, החופש של ג'קי, אנטיגונה, משחק החיים, מלכת היופי של ירושלים, הכל אודות איב, סיפור הפרברים. בתיאטרון הקאמר: מותו של סוכן. בתיאטרון המדיטק: השחר של גאיה, הלב – סיפורו של מרקו. בתיאטרון אורנה פורת: מורה לחיים. חג המחזמר: אהובת הקצין הבריטי. בתיאטרון הבית: מה שלא הורג. בסמינר הקיבוצים: ככלות חמש שנים. עבודות כבמאית, בצוותא: עקדת יצחק במסגרת "חממת המחזאים". בסמינר הקיבוצים: ציפור.

ויקי "פה? תספר את הסיפור שלו פה? לקבוצות שלך?
לכל הקבוצות שלך?"

יוזף "כל" הקבוצות? לצערי אין הרבה. למרות שיש לנו הכל:
קרמטוריום ומוזיאון הר האפק, אבל אנשים לא יודעים את זה.
אנחנו לא פופולאריים."

ויקי "לא "פופולאריים"?"

יוזף "כן, אצלנו רוב הקורבנות היו קומוניסטים."

ויקי "אבל היו גם יהודים."

יוזף "מעט מדיי. לא מעט מדיי. מעט... איך אומרים בישוואה"

ויקי "בהשוואה."

יוזף "בהשוואה למחנות אחרים, סליחה, העברית שלי...
אבל אנחנו עושים קמפיין גדול מאוד עכשיו -"

ויקי "קמפיין? אני מצטערת, קצת קשה לי עם ה'פופולארי'
והקמפיין, בכל זאת -"

יוזף "מה לעשות? זאת תעשייה. יש פרסום, וחנות מזכרות, ואנשי
מכירות. הרבה כסף. את יודעת כמה כסף שורפים פה על
מחנות? מיליונים. שורפים פה מיליונים."

משתתפים.ות

אורנה רוטברג / ויקי

בוגרת בית צבי, בית הספר לאמנויות הבמה בהצטיינות. זוכת פרס ע"ש צבי קליר. השתלמה שנתיים בבית הספר הגבוה למוזיקה ודרמה יגלדהול' בלונדון. שיחקה בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י, החאן הירושלמי, בתיאטרון הלאומי הבימה, בתיאטרון היידישפיל, בתיאטרון באר-שבע, בתיאטרון הקאמרי. בין ההצגות בהן השתתפה בשנים האחרונות – בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: **המוגבלים**, קיר זכוכית, ארבע אימהות, בבצייק, דתילונים. בתיאטרון הקאמרי: במחזמר מצחיקונת. בתיאטרון הבימה: עושה כרצונו, במחזמר מיקה שלי ועוד. בטלוויזיה: בסדרות – החיים זה לא הכל, פמת"א, מותק בול באמצע, שעת אפס, אלף ועוד. בקולנוע: מעשיה אורבנית, העדות, בנות ועוד. מתנדבת בשנים האחרונות כמוסרת עדות בפרויקט זיכרון בסלון. מציגה את קברט היחיד המוזיקלי שלה געפילטעפיש בעברית וביידיש. מעבירה את הרצאתה השיר ששומר עלי.

הגר אנבל / חיה

בוגרת בית צבי, בית ספר לאמנויות הבמה, 2018. בין ההצגות בהן השתתפה – בתיאטרון הקאמרי: שגעון המוזיקה, החיים הם קברט, ערב מחווה לשלישיות הגדולות, לעבור את הקיר, המשתמט, בבצייק, לילה ברומא. בתיאטרון ארצי לנוער: מכתב לנועה. בתיאטרון תל אביב: רוק בבית הספר. תיאטרון הספרייה: מקס בארץ האגדות, הלילה הוא שירים, שבתות וחגים. הפקות פרטיות: שורום זורום, נסיך מצרים, מסיבת פיגימות.

אבירם אביטן / נצח

בוגר בית צבי, בית הספר לאמנויות הבמה, 2015. בין ההצגות בהן השתתף – בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: אפס ביחסי אנוש, בלוז לחופש הגדול, המלאך, משחקים בחצר האחורית, יומן חוף ברייטון, אמדאוס. בתיאטרון הבימה: מהומה בוונציה. בתיאטרון הארצי: כן לא שחור לבן, החתול במגפי קסם, הגיבן מנוטרדאם, אל עצמי, חתונה מושלמת. בתיאטרון צוותא: Faking 40. בתיאטרון המסחרי: עמי ותמי, הנסיך הקטן, ספר הגיוגל, בילי אליוט. בתיאטרון הספרייה: חתונה מושלמת, הכתובה, המחזמר שבתות וחגים, מרוב האבה. בתיאטרון אורנה פורת: היפה והחיה, מעלה קרחות.

דאלי שכנאי / צח

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2025. בין ההצגות בהן השתתף – בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבציר: אף מילה לאמא. מבין תפקידיו בטלוויזיה: הסדרתיים, יוניטרד היי, ילדחרא, כראמל 3, ריסט. בקולנוע: הערת שוליים, מול חלונך, מולדת.

רוברט הניג / יוזף

בוגר בית צבי – בית הספר לאמנויות הבמה, 1971. בין ההצגות בהן השתתף – בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבציר: טאנזי, קומדיה שחורה, משפחה חמה. בתיאטרון הבימה: טרטיף, חלון בלהות, משרתם של שני אדונים, זעקי ארץ אהובה, שלש אחיות, ביקור הגברת הזקנה, החייל האמיץ שווייק, מראה מעל הגשר, המכשפה, הקומיקאים, בגדי המלך, מבקר המדינה, 2005 החגיגה, הזוג המוזר, שרי מלחמה, בעלת הבית, בבצייק ועוד. בתיאטרון באר שבע: עלי כינור, הלילה השניים עשר, טרטיף, אנדרה, כותרת ראשית, המיזנטרופ, חלום ליל קיץ, צריך פיאט בחיים, אותו ואת בנו, הספר מסביליה, אילוף הסודרת, תמונות מבוואריה תחתית, רק בימי ראשון, מותו של סוכן, דודתו של צייר, הנפש הטובה מסצ'ואן, קומדיה של טעויות, הביצה ועוד. בתיאטרון לילדים ונוער: מעלה קרחות, הקמצן, הלילה ה-12 תעלולי סקאפן ועוד. השתתף: ברביעית בידור עם ספי רבלין, נתן נתנון ואפי בן ישראל והעלו את: אגדות האחים גרינברג, טיסה לאחור, פיסטוק בארץ הליצנים. השתתף בסדרות ביניהן: קרובים קרובים, פרפר נחמד, קריאת כיוון, רחי' סומסום, סטרייט ולעניין, שמש, 101 זומזום, מעורב ירושלמי, החיים זה לא הכל, טקסי דרייבר, הבורר, מד"א דרום, גיינג'. בקולנוע: הגן, צעד קטן, קרוב לבית, תהילים, מרקו פולו, עבדי השם, הכלה הסורית, טייארה, זוג או פרד, גוזו.

אוראל לוי / אנה

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2025. בין ההצגות בהן השתתפה במסגרת הלימודים: יהוא, תזמורת על תנאי, זמר החתונות.

אכסדרה ע"ש לייזיקה, עמי וטדי שגיא

מייסדים 12,000 ₪ ומעלה

תרומות מיוחדות

רובי מיכל יובל	אקריש לשם	סגל נטע	אלכסנדר חנה יעקב	יו"ר אגודת ידידי התיאטרון
שגיא עמי ולייזיקה ז"ל	דרנגר ורד ואברי	פדרמן ליאורה ומיכאל	אקריש רבקה יעקב	הילה רהב
הפניקס השקעות	וולס עידן - דלק	צלרמאיר מיכל ומיכאל	בצלאל אורית וחזי	מנהלת אגודת ידידי התיאטרון
מפעלי פדרמן בע"מ	כדר ד"ר אברהם	רובי מיכל יובל	דותן ורדה ובעז	יפה ענתבי
סטיבה - חברת אגאתה	לנדסמן יוסי ואלפסי גלית	שגיא לייזיקה ועמי	חודורוב פארה ועפר	רכזת אגודת ידידי התיאטרון
קן ששעווע	נחמד דפנה ואמיר	שקד שושנה וישעיהו	הכים דורית וקרמר שלמה	יפית תורג'מן
תעבורה ואחזקות בע"מ	סגול טובה וסמי	תרומה 1 בעילום שם	לבנת סוניה וצביקה	מייסדת אגודת הידידים
			נחמד דפנה ואמיר	לני ברנדס ז"ל

ידידים

פיאיר חנה	ליבר אתי ודויד	דינו מיטל	אבידן-בריר ברוריה וד"ר אברהם בריר
פרי נאוה	לנדאו ליאורה ואלי ז"ל	דנקר אורלי ונחי	אבן-עזרא יעקב
פרל פריזנט ציפי	לנדאו ציפי ויגאל	דרנגר ורד ואברי	אור תאודור
פרשקר דליה	לנדסמן יוסי ואלפסי גלית	הלפרן אווה ודורון	אילני ורד ודני
צרפתי חגית וניסים	לרר רות ומשה	הלפרן דנה וזמיר	אלאלוף שרה
קונדה ציפי ואפרים	מאור גליה	המבורגר אילנה ויאיר	אלדן אסתר
קוק הלגה וטדי	מאירוביץ' אילנה	המבורגר חנה וגדעון	אלמגור שושי ועמיר
קלגסבלד יעל ודורי	מלצר דורית וארז	הראל אורה וד"ר אביקם	אלמוג ד"ר יעל (זכאי)
קצין יהודית	מנור נורית ויואב	הרטמן אסתי ואלקס ז"ל	אמיר דנה ושרון
קרובינר קרן וגדי	מנור רות ויצחק	הרציאנו ד"ר לורט	אנג'ל ענת ואודי
קריב נילי	נוסבאום יהודית ורמי	וולדמן איל	אסף רות ואברהם
רהב הילה ורני	נחמיאס שירה ויואב	וולטש טלי ועמוס	אפרתי אורית ודוד
רוגובין קובי וניר נעמי	נמרודי רות ועפר	ורבין עברי ונחמיאס איילת	אראל אסנת ועמי
רוה תמי יהודה	סאמט ורדה וחיים	זהבי מיכל	אריסון דורין ודויד
רוטליב נלי ויאיר	סגול טובה וסמי	זרניצקי יוסף	בארינבוים נטלי וצביקה
רוטשטיין רותי וזאב	סגול לינדה ויצחק	טולידאנו נירה	בלדב לימור
רז אסתר ואבנר	סגל מרשה ומיכאל	טייק ד"ר יהודית והנרי	בן יוסף סיגל ועודד
ריכטר ד"ר יהודית וד"ר קובי	סוארי עדיה ופרופ' יצחק	טייק עירוונה	בר שלמה
רקנאטי יובל יודי	סיטון נורית וישה	טיסונה נעמי ושלמה	ברון גבי
שבירו רונית	סלונים תמי ואורי	טמיר ענת	ברגר שמואל ושרה אילין
שוחת תמר וזרם	סלע יהודית ואביאם	טפר קארן וגיל	ברזניאק ד"ר נפתלי וקראוס אגט
שחר ריקי	סלע שרה ופרופ' מיכאל ז"ל	יוסף אריס	ברנשטיין נתן
שטיר ישראלה	עו"ד עבדי דוד	יפה וייצמן מיכל ודב יפה	ברעם מיכל וגיא
שיף דב ואנה	עופר ליאורה	יפו עליזה ופרופ' אריאל	ברקת ד"ר מרים ושייקה
שמגר רובינשטיין מיכל	עורקבי שירלי ועמחי	כהן מירב	ברקת קרן ועירא
שמעוני רוני (שמעוני פינקלשטיין)	עוזרי מירי ושלמה	כץ מירי ואופיר	גייגר שרה ומיכאל
(fcd)	עידן רוחה ועודד	כצמן שלי וחיים	גלרט אלון וריקי
שניידר בצלאל ולב יעל	עמית טובי ופרופ' עמי	כרמל ציפי	גמזו יעל וגיא
שפיר נבון מירי	פדני ענת ובנימין	להב דורית והלל	גמזו יפה ואלי
שרם אורלי	פדרבוש רותי ועקי	לוי חוה וגולדברג ארמנד	גרבינסקי דינה וישראל
תאומים עירית ומשה	פדרמן רן וגרונדמן יסמין	לוסטרניק אורנה ואורון	גרינבוים ורד ואילן
2 תרומות בעילום שם	פורר מיכל ודוד	לוקץ' יסמין	דותן אבי
	פושינסקי דפנה ואמיר	ליאון מלכה ואמנון	דויד שירה וישי

חברי ההנהלה הציבורית

דר דב תמרי - יו"ר
פרופ' ניב אחיטוב
רמי בן-גל
עו"ד גיל בר-טל
עו"ד צפנת דרורי
עו"ד זינב מנסור
ליאורה עופר
אריאל קפון
עו"ד יחיאל שמיר
עו"ד ליאור שפירא

מנהלת כללית ואמנותית ציפי פינס

דרמטורג התיאטרון
אבישי מילשטיין/דוראל זילברמן
במאי הבית יאיר שרמן

סמנכ"לית תפעול
אדווה טמקין

מנהל משאבי אנוש
יוסי זיודוביץ

מנהלת שיווק ומכירות
עירית סוחוניצקי

להצגה זו

מנהל הצגה: ארז שפר

מנהל במה: אלכס גולדברג/יוסי לוגסי/סטס סבטקין

תאורה: גל בלייברג/אלכס בנסמן/שמוליק הס

סאונד: יוטלי בז'קור/רז בליצבלאו/יוסי דולב/גיל יוסף

מתפעל במה: ארסנט אוסטייב/שלומי נתנאל/אנטון קוצ'ר/אורן רוזן דהן

מלבישה: חיטל ברץ/סימין טרופ

אביזרים: גלי פרי

צלום שעה: מיכל חלבין

צלמי פורטרטים: אילן בשוה נעה ניה, שחן שטרן,
ג'ני לויט, רדי רובינשטיין, רית זיו

עיצוב תוכניה: אפרת אופק

מנהלה

דבורות ויחסי ציבור: זוהר סידון מנהלת פרסום: אפרת לאור מנהלת לשכת מנכ"ל: יפה רטי טייב רכזת תקשורת ומחשוב: יהודית רוקבן מנהל מכירות חוץ: ארז חיימוביץ מכירות: יעל ארמוס, שרון הר יופי מחלקה חינוכית: אורטל מרציאנו רכזת מנויים ושירות לקוחות: אבישג מור מנויים ופניות הציבור: דורית מוסבי רכזת שיווק טלפוני: בתיה גמליאל נציגי שיווק טלפוני: ליליאן אטיאס, נאורה בר-ניר, סימה זוארץ, יפית טרייסמן, מרים כספי, בלה לוי, גאולה לוישי, ציפי לסינגר מנהל מחלקת סדרנים: דור שחם נציגי שרות לקוחות: יוקי ברכה, שרה גלעם, אבי דנגור, רז ברנר, נטע מזור, עידו מיכאל, ליאור מנטש, מיכי מויר, יהודית שפירא, יותם שרקי מרכזת תפעול המחלקה הטכנית ומשאבי אנוש: נעה חליף מנהלת חשבונות ראשית: מרב כהן חשבת שחר: לורה מולדצ'קסי מח' הנהלת חשבונות: טלי חובב, זוהר פורמן מרכזיה: דבורה אהרון

הפקה

מנהל הצגה ראשי: אלן פיטלוק מנהלי הצגות: אורנה דויטש, נעה חמל, רולי יקואל, נועם פלג, ארז שפר, חן תמיר

צוות טכני

מנהל ייצור: אבישי עשור מנהל טכני: דני לויין/אייל חזן מנהלי במה: יוסי לוגסי, ניקי לוי, אלברטו בנדר, אלכס גולדברג, דינאל לוי, סטניסלב סווסקין, מטיאס סטוליאיר, דוד פייזל אמזר, גיא קריספיל, נחום רז עובדי במה: ארסנט אוסטייב, יוני בן שלמה, דינאל נאור, יהודה גרוס, שלומי נתנאל, אלעד פז, ברק פילקמך, אנטון קוצ'ר, מעיין רוגל מנהל מח' תאורה: דולב ציגל תאורנים: אפי אוגד, אלכס בנסמן, שי דלרייה, שמואל הס, ראובן וולנר, אנדרי יודשקין, גידי כהן, יעיש ליאלמייב, פרננדו מחאיקר, אייל דרור עובדיה, קוסטה רייבסקי, דרור שאשא מנהל מח' סאונד: יורי שכנוביץ סאונד: דניס אוסנקין, רז בליצבלאו, יוטלי בז'קור, יוסי דולב, שקד וולפין, גיל יוסף, עופר נווה, אורן פרי, שרון ראובן אביזרים: יהודית בולקיאיר מנהלת מח' תלבושות: מיכל אלוני אחראית מלבישות, אביזרניות ופאניות: אורנה דויטש מלבישות, רוקוויזיטיות, פאניות: ג'ני אדלרבוואם, אוסי אשכנזי, סלי בטשקוף, אלה בקר, מאיה גיא, ולריה גלזמן, אירה קורוסקי, טלי חתוכה, דנה חגי, ענבל מאיר, לידה סמנובסקי, אסיה נלן, אולגה פרגמן, מרינה צורילוב, אלונה קומינה, קלייר רודריג-חסיד, ליאורה רון, נועה רחל רונן, חני רוזנצויג, אירנה שפיצר אב הבית וממונה בטיחות: יצחק סלחגי הכהן מנהל אחזקה: דורון פרלמוטר

שחקני התיאטרון לעונת 2025-26 (לפי סדר א'-ב')

יונה אליאן-קשת
אור אבוטובל
אבירם אביטן
יעל אבנם
דורון אורן
מיני אזודר
איתמר אלבז
בני אלדר
נופר אליהו
מיקה אלישקוב
דור אלמקיס
שירה אלנתרמן
הגר אנגל
נועה אנגל
רוני אקרמן
אפרת ארנון
ליאור אשכנזי
אמג'ד באדר
כרמל בין
נעה בירון
דינה בליי
תומר בן רובי
יהב בראונשטיין
מתן ברדה
לימור גולדשטיין
תום גירון
טל גרושקה
דינאל גל
שכנאי דאלי
רומי דובדבני
אלון דוידובסקי
עודד דנגור
טל דינו
רוברט היגי
ארנו הרנג
דור הררי
נועה וטנר
אופיר וייל
רוני וייברג
עמית ויינר
יעל רוקשטיין
בן זבלרובסקי
אליזר זון
תום זידנר
אשלי זימברג
תום חגי
דקל חייק
יורם טולדנו
גל טופלונסקי
עומר טישאואר
נועם טל
מאיה יהב
רותם יהודה
ענבר יחננוף

אסף יונש
רית יעקב
ניסו כאביה
לניו כהן
לירון כהן
רביב כנר
אוראל לוי
ניב לוי
טל לוי קצנשטיין
הראל ליסמן
חי מאור
אורה מאירסון
לורין מוסרי
קדן מור-מישורי
עמית מוריס
אורי מחרז
זוהר מידן
ראמא נסראללה
דורין סידמן
אברהם סלקטר
לגא סברא
טל סלומון
אושרית סרוסי
סתי צוברי
ארז צמח
עדי צמח
גוני קדם
עדי קורן
ליהי קורנובסקי
מאיה קורץ
אבי קושנר
רותם קינן
יובל קלו
משי קלינשטיין
נועם קלינשטיין
שקד קטביץ
רדה קנטרוביץ
איתן קריפס
ניר קרני
מאי קשת
יעלי רוזנבלט
אורנה רוטברג
חן רוטמן
רות רסיוק
ניב שביט
מולי שולמן
דב שחם
רון שחר
יעל שטולמן
מיקה שייבק
דאלי שכנאי
ניר שלו לוגסי
ערן שראל
מעיין תורגמן

יעוץ משפטי: עו"ד אסף ברזנון, עו"ד ניב בריטשטיין

A WALL MADE OF GLASS

By **Oren Jacobi** Directed by **Eldar Gohar Groisman**

Set Design **Shani Tur** • Costumes Design **Avia Bash** • Music Production **Elad Adar**
Lighting Design **Ziv Voloshin** • Video Art **Shay Bonder** • Assistant Director **Noam Bitzur**

CAST:

Orna Rothberg Viki **Hagar Engel** Chaya **Aviram Avitan/Dali Shachnaey** Netzach
Robert Henig Joseph **Uriel Levi** Anna

First performance: 13.4.2026 | Length: 1 hour and 30 minutes without intermission

A WALL MADE OF GLASS

By Oren Jacobi

Directed by Eldar Gohar Groisman

**BEIT
LESSIN**
IN HONOR OF BARUCH YICHER

